

MINISTERSTVO SPRAVEDLNOSTI ČR

Vyšehradská 16, 128 10 Praha 2

Odbor odškodňování

VÁŠ DOPIS čj.:

ZE DNE:

NAŠE čj.: MSP-3788/2014-ODSK-
ODSK/9

DS

Vážený pan

JUDr. Petr Kočí, Ph. D.

VYŘIZUJE: **Mgr. Pluhařová**

TEL.: +420 221997966

FAX: +420 221997967

E-MAIL: odsk@msp.justice.cz

V Praze dne 29.7.2015

STANOVISKO

ve věci žadatele: pana Pavla H , nar. dne , bytem

zastoupeného: JUDr. Petrem Kočím, Ph. D., advokátem

o poskytnutí zadostiučinění za nesprávný úřední postup podle zákona č. 82/1998 Sb.

Podáním, doručeným Ministerstvu spravedlnosti dne 15.12.2014, žadatel uplatnil nárok na poskytnutí přiměřeného zadostiučinění jako náhradu nemateriální újmy z titulu nepřiměřené délky soudního řízení, vedeného před Krajským soudem v Praze pod sp. zn. 45 Af 16/2012 jako soudem I. stupně, jakož i řízení vedených v předmětné věci u soudů vyšších stupňů.

Předmětné podání bylo Ministerstvem spravedlnosti podle svého obsahu posouzeno jako žádost podle zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem, v platném znění (dále jen „zákon“).

Shrnutí průběhu řízení:

Ministerstvem spravedlnosti bylo z obsahu předmětného soudního spisu ohledně průběhu řízení v dané právní věci zjištěno následující.

Řízení bylo zahájeno dne 19.7.2012 podáním správní žaloby ke Krajskému soudu v Praze (dále jen krajský soud). Žadatel byl v procesním postavení žalobce. Krajský soud ve věci vynesl rozsudek dne 26.11.2014, který nabyl právní moci dne 11.12.2014.

Posouzení věci:

Otázku přiměřenosti délky řízení v předmětné věci je třeba posoudit v souladu zejména s článkem 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (dále jen „Úmluva“), který mj. zakotvuje právo každého na projednání věci v přiměřené lhůtě, a příslušnou judikaturou Evropského soudu pro lidská práva (dále jen „ESLP“). Z ní kromě jiného plyne, že přiměřenost délky řízení se posuzuje podle okolností případu a s ohledem zejména na složitost věci, chování stěžovatele a jednání příslušných orgánů, jakož i význam sporu pro stěžovatele (viz např. rozsudek ESLP ve věci Hartman proti České republice ze dne 10. července 2003, § 73).

Průtah v určité fázi řízení lze tolerovat za předpokladu, že celková délka řízení nebude nepřiměřená (viz např. rozsudek ESLP ve věci Pretto proti Itálii ze dne 8. prosince 1983, § 37). Jen průtahy přičitatelné státu mohou vést k závěru, že délka řízení byla nepřiměřená (viz např. rozsudek ESLP ve věci Papachelas proti Řecku ze dne 25. března 1999, § 40). Chování stěžovatele představuje objektivní faktor, který není přičitatelný žalovanému státu a je třeba ho vzít v úvahu při rozhodování o překročení přiměřené lhůty (viz např. rozsudek ESLP ve věci Versini proti Francii ze dne 10. července 2001, § 28).

Podle ustálené judikatury Nejvyššího soudu ČR neexistuje žádná abstraktně stanovitelná lhůta, kterou by bylo možno obecně považovat za přiměřenou. Otázky přiměřenosti délky řízení je nutno vždy zkoumat ve světle konkrétních okolností daného případu a pouze průtahy přičitatelné státu mohou vést ke konstatování překročení přiměřené lhůty. To znamená, že stát je možno činit odpovědným pouze za ty průtahy, které by byly způsobeny liknavým postupem státních orgánů.

V předmětné věci bylo shledáno, že došlo k průtahům na straně soudu. Jednalo se konkrétně o období mezi říjnem 2012 a dubnem 2013, květnem 2013 a únorem 2014 a mezi únorem 2014 a listopadem 2014. Celková délka řízení činí přibližně 2 roky a 4 měsíce.

Ministerstvo spravedlnosti konstatuje, že v předmětném řízení **nedošlo k nesprávnému úřednímu postupu ve smyslu ust. § 13 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb.** Celková délka řízení je hodnocena jako přiměřená, i když v řízení došlo k průtahům. Předmětné řízení nelze označit za bagatelní, ve věci rozhodovaly vedle Krajského úřadu Středočeského kraje také Ministerstvo financí nebo Městský soud v Praze. Krajský soud v Praze si proto vyžádal spis Městského soudu v Praze a zjišťoval stav řízení u Ministerstva financí. V řízení byly zjištěny období nečinnosti, jejichž přesný výčet byl uveden výše. Ačkoliv se jedná o průtahy v řízení, tak tyto lze tolerovat s ohledem na skutečnost, že nečinnost soudu nebyla nijak výrazná a především, že celková délka řízení je přiměřená.

Po zhodnocení všech okolností případu dospělo Ministerstvo spravedlnosti k závěru, že žadatel nemá nárok na zadostiučinění ve výši 32 000 Kč.

Tímto sdělením pokládejte mimosoudní projednání Vaší právní věci za ukončené. Stanovisko Ministerstva spravedlnosti zaujaté při předběžném projednání nároků uplatněných podle zákona č. 82/1998 Sb. není rozhodnutím, které by se vydávalo či přezkoumávalo ve smyslu procesních předpisů. Nesouhlasíte-li s vydaným stanoviskem, je třeba se dle § 15 odst. 2 zákona č. 82/1998 Sb. obrátit s nárokem na náhradu škody na Obvodní soud pro Prahu 2, který je místně i věcně příslušným k projednání žaloby o náhradu škody jako obecný soud žalovaného státu, nebo na soud, v jehož obvodu došlo k události, zakládající nárok na náhradu

škody, jako místně příslušný soud, jehož volba je na výběr daná. Dle zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, je žalobce podávající žalobu v této věci osvobozen od soudních poplatků.

S pozdravem

Za správnost:

Jan Mencl

Vedoucí oddělení náhrad
nepřiměřené doby řízení
v z. Mgr. Dana Pluhařová, v. r.

+ otisk kulatého razítka